

Denumire oficială	GLORIE ETERNĂ EROILOR ȘI REVOLUȚIEI ROMÂNE DIN DECEMBRIE 1989 (MEMORIALUL RENAȘTERII)	
Categorie	Ansamblu monumental	
Localizare	44°26'19"N 26°05'50"E	
	Piața Revoluției - Calea Victoriei	
	Piață	
Edificare	Alexandru Ghilduș	
	Sculptor	
Data realizării		
Data amplasării	2004	
Data restaurării	2020	
Cod LMI	B-III-m-B-20028	
Cod DGAPMFP	1186	
Tip de proprietate	HCGMB 422 / 26.07.2019; Dispoz. PG 1263 / 12.08.2019	
Stare de conservare	stare bună	

Descriere tehnică

Dimensiuni: suprafața desfășurată = 2.400 mp; piramidă: 4,5 m x 4,5 m x 3 m x H 25 m; două arce de cerc: R = 11 m x 9 m x H=1,7 m, R = 11 m x 6 m x H=1,75 m

Tipul de Material: piatră, bronz, lemn

Tehnica de construire: turnare și cioplire

Inscripție monument: GLORIE EROILOR ȘI REVOLUȚIEI ROMÂNE DIN DECEMBRIE 1989

Ambientale

Iluminat: 9 spoturi încastate în jurul obeliscului + 5+4 spoturi încastate în fața "Zidurilor amintirii" + câte 1 proiector pe cele două ziduri

Istoric/ Poveste

Memorialul Renașterii pe numele său complet „Memorialul Renașterii – Glorie Eternă Eroilor și Revoluției Române din Decembrie 1989” este un ansamblu monumental situat în Piața Revoluției (fostă Piața Palatului) din București, ridicat în memoria victimelor Revoluției române din 1989. Autorul lucrării este Alexandru Ghilduș.

Memorial este format din mai multe elemente, numele acestor elemente fiind simbolice având menirea de a sublinia importanța revoluției din 1989 pentru istoria României:

- Piața Reculegerii - este o piață în miniatură, se află în centrul memorialului, în mijlocul acesteia fiind amplasată Piramida Izbânzii. „Piața” prezintă un zid, pe care sunt scrise în piatră numele revoluționarilor care și-au pierdut viața în timpul evenimentelor din 1989. Se poate afirma că acest element al memorialului este spațiul de pietate al întregului ansamblu.
- Zidul Amintirii - prezintă numele celor 1058 de victime ale revoluției, inscripționate în alamă. Sub placa de alamă pe care sunt scrise numele victimelor stă scris: Eroii martiri ai revoluției din 1989.
- Piramida Izbânzii - este elementul principal al ansamblului, are 25 de metri și se află în centrul „Pieței Reculegerii”. Obeliscul prezintă la baza sa un grup statuar care semnifică dorința de libertate a indivizilor. În partea superioară a obeliscului piramidal se găsește „Coroana”, simbolizând jertfa celor căzuți în timpul evenimentelor, dar și amintirea acestora, amintire care trebuie să rămână vie în conștiința românilor.
- Calea Biruinței - este un simbol al drumului către democrație, început de cei care au înfăptuit revoluția în 1989. Aleea este pavată cu bușteni de stejar, rețezați la dimensiunea de 50 cm înălțime și înfiți în sol unul lângă altul, simulându-se astfel vechiul pavaj al Bucureștilor, cel care a dat străzilor de atunci denumirea de “poduri”, acestea fiind podite cu bârne din lemn.

Amplasată în fosta Piață a Palatului Regal – complexul memorial beneficiază de o vizibilitate propice, având în jurul său spații libere vaste.

Plasarea sa (ca și a monumentului Iuliu Maniu, alăturat) a fost realizată pe un teren cvasi-rectangular, ocupat, până în 1940, de un grup de clădiri compacte, pe mai multe niveluri, care, pe latura vestică (la Calea Victoriei), constituiau un front arhitectural de tip La Belle Epoque, iar pe latura estică (la Strada Academiei), întregeau un micro-cartier de tip parizian, totul fiind demolat integral, din dorința megalomaniacă a lui Carol II (a fost ultimul decret regal semnat de acesta înainte de abdicare) de a obține în fața Palatului Regal un mare “Champ de Mars”, destinat paradelor militare și manifestărilor glorioase.

În perioada comunistă (1948 – 1990), terenul amintit a fost transformat într-un scuar compact, gazonat, fiind dotat și cu câțiva arbori și arbuști, care au fost lăsați să se dezvolte în voie, pentru a izola cât mai mult fostul sediu al Comitetului Central (C.C.) al Partidului Comunist Român (P.C.R.), care mărginește piața spre răsărit.

Ca urmare a importanței istorice a spațiului din fața fostei clădiri a C.C. al P.C.R., locul unde s-a declanșat în Capitală Revoluția din Decembrie 1989, s-a hotărât ridicarea unui monument închinat eroilor revoluției. Opera artistului Alexandru Ghilduș a fost aleasă în urma unui concurs de soluții.

Deși controversat din cauza reprezentării abstracte, și fiind subiectul multor apelări deloc măgulitoare, primind o sumedenie de porecle ironice – ceea ce dovedește spiritul “optimist” al românului, înclinat permanent spre glumă ironică, depășind cu mult starea sănătoasă de “a face haz de necaz” – ansamblul memorial beneficiază de o coerență logică ce se vrea, cel puțin declarativ, o amenajare complexă, a cărei funcțiune încearcă să răspundă necesității de a avea în Capitală un spațiu inedit, reprezentativ ca simbol al ultimei revoluții românești a secolului XX.

Chiar dacă monumentul “se înrudește” stilistic cu un altul situat la antipod, tocmai în Brazilia, și care este un trofeu oferit pentru cel mai bun brutar, putem spune că ambele realizări simbolizează dorința de mai bine (pâinea simbolizând viața sau elementele primordiale: pământul, apa și focul). De asemenea, asemănarea cu Tsitsernakaberd, Memorialul victimelor Genocidului din Armenia, este de bun augur, deoarece, ambele monumente simbolizează masacrarea unor inocenți a căror “vină” nu a fost decât dorința de libertate.